

Socialministeriet
Den 31. oktober 1989

Socialministerens kommentar til en henvendelse fra Dansk Kommunal Arbejderforbund

Vedrørende skrivelse af 17. oktober 1989 fra Dansk Kommunal Arbejderforbund

Ad opfølgningen af sygedagpengesager.

Bestemmelsen om, at offentlige arbejdsgivere skal indberette sygdomstilfælde til kommunen senest, når disse har været 3 måneder (§ 24, stk. 2), skal ses i sammenhæng med, at kommunen er forpligtet til senest efter 3 måneder at tage den sikredes forhold op til vurdering (§ 24, stk. 1).

Fristen på 3 måneder er foreslået ud fra følgende hensyn:

- 1) Som udgangspunkt er det de mere langvarige sygdomstilfælde, der giver anledning til, at kommunen overvejer behovet for andre hjælpeforanstaltninger til den sikrede og dennes familie.
- 2) Det er tillagt vægt, at offentlige arbejdsgivere ikke pålægges unødigt administrativt besvær.

Arbejdsgivere, der bliver opmærksomme på, at en ansat har behov for hjælpeforanstaltninger fra det offentlige, bør orientere kommunen herom – også inden der er forløbet 3 måneder.

Den sikrede kan selv på et hvilket som helst tidspunkt under sygdomsforløbet søge råd og vejledning hos kommunen.

Forslaget til § 24 skal også ses i lyset af, at kommunen efter de gældende regler har pligt til senest 3 måneder efter sygdommens indtræden at tage den sikredes forhold op til vurdering.

Ad lægeerklæring.

Hovedsigtet med § 7 er, at der normalt ikke skal udstedes lægeerklæringer ved kortvarige sygdomstilfælde, men at arbejdsgiveren eller kommunen efter en konkret vurdering kan forlange en lægeerklæring.

Efter Socialministeriets opfattelse er det ikke hensigtsmæssigt at fastsætte bindende regler

om det skøn, der skal udøves i det enkelte tilfælde.

Det forekommer ikke sandsynligt, at adgangen til at indhente lægeerklæringer vil blive misbrugt under hensyn til, at det er arbejdsgiveren/kommunen, der skal afholde de hermed forbundne udgifter.

De oplysninger, som kan kræves i henhold til lægeerklæringen, vil fremgå af en blanket, som skal godkendes af chefen for Socialstyrelsen.

Ad klagereglerne.

Det er Socialministeriets opfattelse, at sammensætningen af Dagpengeudvalget, jf. forslagens § 33, sikrer, at der bliver tale om en uvildig klageinstans, således at retssikkerhedshensynet ikke tilsidesættes.

Ad varighedsbegrænsningen.

Efter forslagens § 22, stk. 1, er der mulighed for at forlænge den periode, hvori der udbetales dagpenge, når:

- 1) det anses for overvejende sandsynligt, at revalidering vil blive iværksat,
- 2) den sikrede venter på lægebehandling, som må antages inden for en kortere tid at kunne genskabe arbejdsdygtigheden, eller
- 3) særlige omstændigheder i øvrigt taler derfor.

Efter § 22, stk. 2, er socialministeren bemyndiget til at fastsætte nærmere regler om forlængelse af dagpengeperioden.

Det er Socialministeriets opfattelse, at mulighederne for forlængelse af dagpengeperioden i de konkrete tilfælde skulle sikre, at »personer ikke kommer i klemme i systemet«.

Forslaget om forkortelse af dagpengeperioden skal i øvrigt ses i lyset af forslaget om en fast revalideringsydelse, og Socialministeriet er